

Roma Ngamekarkeun Titingalian — Nomer Sapuluh

Kontrovérsi Panungtungan: Kitab Yoél, Rubuhna New York, jeung Lambang Roma dina Sajarah Advent

Jeff Pippenger
2024-08-26

Pasea panolakan pamungkas anu ku abdi hoyong dihiijikeun jeung dalil-dalil sajarah séjénna ngeunaan lambang Roma dina sajarah Advent nyaéta kitab Yoel. Panolakan éta lumangsung sanggeus 11 Séptémber 2001, sarta lamun kaayaan dina mangsa éta teu dipertimbangkeun, sawatara hal lemes bisa pisan kaliwat. Pikeun nempatkeun kaayaan éta kana kontéksna, diperlukeun mertimbangkeun sajarah Millerite. Dina 11 Agustus 1840, nubuat waktu dina Wahyu pasal salapan, ayat lima belas, kacumponan.

Tuluy opat malaikat éta dileupaskeun, anu geus disiapkeun pikeun sajam, sapoé, sabulan, jeung sataun, pikeun maéhan sapertilu umat manusa. Wahyu 9:15.

Ayat éta nétélakeun yén “sajam, sapoé, sabulan, jeung sataun” sarua jeung tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé. Opat malaikat éta ngawakilan mangsa nalika Islam naék kana kakawasaan sarta mawa peperangan ngalawan Roma, dimimitian dina 27 Juli 1449. Titik awalna ditangtukeun ku ngagunakeun titik ahir tina nubuat waktu séjén salila saratus lima puluh taun. Nubuat waktu anu kahiji, salila saratus lima puluh taun, ditepikeun dina sajarah cilaka kahiji, anu ogé mangrupa tarompét kalima dina Wahyu pasal salapan. Nalika nubuat saratus lima puluh taun éta réngsé dina 27 Juli 1449, nubuat waktu anu ayeuna keur urang tinimbangan mimiti lumangsung, sarta tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé ti harita nubuat éta réngsé dina 11 Agustus 1840.

William Miller parantos ngartos yén kakawasaan-kakawasaan dina Wahyu salapan ngalambangkeun Islam, sarta saméméh tanggal 11 Agustus 1840, saurang Millerite nu ngaranna Josiah Litch ngedalkeun hiji ramalan dumasar kana nubuat anu nétélakeun yén dina taun 1840, Kakulawasaan Ottoman bakal eureun. Sapuluh poé saméméh 11 Agustus 1840, Litch ngalereskeun jeung ngamutahirkeun ramalanana nepi ka nétélakeun lain saukur taun nalika nubuat éta bakal kacumponan, tapi malah taun, poé, jeung bulanna pisan. Sister White mere katerangan ngeunaan pangaruh ramalan Litch kana dunya kaagamaan para Millerite nalika kajadian éta kacumponan.

“Dina taun 1840, aya deui kacumponan nubuat anu luar biasa nu ngagerakkeun minat anu sumebar lega. Dua taun saméméhna, Josiah Litch, salah saurang palayan utama anu ngawawarkeun kadatangan anu kadua, medalkeun hiji panarangan ngeunaan Wahyu 9, anu ngaramalkeun ragragna Kakaisaran Ottoman. Numutkeun kana itunganana, kakawasaan ieu bakal diruntuhkeun ... dina tanggal 11 Agustus 1840, nalika kakawasaan Ottoman di Konstantinopel bisa diarep-arep bakal dipatahkeun. Jeung ieu, ceuk kayakinan kuring, bakal kabuktian enya kitu.”

“Dina waktu anu kacida pasna sakumaha geus ditangtukeun, Turki, ngaliwatan para duta besarna, narima panangtayungan kakawasaan-kakawasaan sekutu Éropa, ku kituna nempatkeun dirina dina pangawasan bangsa-bangsa Kristen. Kajadian éta minuhan ramalan éta kalayan tepat pisan. Nalika hal éta jadi dipikanyaho, loba pisan jalma jadi yakin kana benerna prinsip-prinsip panafsiran nubuat anu dianut ku Miller jeung ku para sasamana, sarta hiji dorongan anu luar biasa dipasihkeun ka gerakan Advent. Jalma-jalma anu boga élmu jeung kadudukan ngahiji jeung Miller, boh dina ngawawar boh dina nerbitkeun panempona, sarta ti taun 1840 nepi ka 1844 pagawéan éta gancang pisan sumebarna.” *The Great Controversy*, 334, 335.

Pangrojongna kana kajadian ieu salila mangtaun-taun geus terus-terusan diserang ku rupa-rupa cara ku urang Advent Hari Katujuh Laodikea. Saperti dina perkara tujuh kali jeung “anu sapopoe”, nyerang kana bebeneran ieu hartina nampik pondasi sakumaha dilambangkeun dina dua loh suci, sarta ogé kawibawaan Roh Nubuat. Alesan kunaon Iblis geus digawé pikeun ngancurkeun kapercayaan kana sajarah ieu téh rupa-rupa.

Ramalan Litch ngagunakeun “prinsip-prinsip panafsiran nubuat anu diadopsi ku Miller.” Ka Miller dipaparin paham ngeunaan unsur waktu nubuat, sarta saha baé anu ngaragukeun yén pesen Miller didasarkeun kana waktu nubuat, ngan ukur perlu nalungtik bagan-bagan para panaratas taun 1843 jeung 1850 pikeun mastikeun yén ieu téh leres. Saméméh 11 Agustus 1840, jalma-jalma anu nentang ramalan Miller ngeunaan datangna deui Kristus bakal ngedalkeun yén waktu nubuat teu bisa dipaké pikeun ngartos iraha Kristus bakal mulih. Maranéhna mindeng ngagunakeun pernyataan Alkitab ngeunaan henteu nyaho poe atawa jamna, pikeun nolak pesen jeung padamelanana.

Nanging ngeunaan poe jeung jam eta mah taya saurang ogé nu nyaho, komo malaikat-malaikat di sawarga ogé henteu, iwal ku Rama Kami hungkul. Tapi sakumaha dina jaman Nuh, kitu deui bakal kieu datangna Putra Manusa. Sabab saperti dina mangsa saméméh caah, maranéhna keur dahar jeung nginum, kawin jeung ngawinkeun, nepi ka poé Nuh asup kana bahtera, sarta maranéhna henteu nyaho nepi ka caah datang jeung nyapu maranéhna kabéh; kitu deui bakal kieu datangna Putra Manusa. Harita bakal aya dua urang di kebon; nu saurang bakal dicandak, nu saurang deui ditinggalkeun. Mateus 24:36–40.

Sanaos petikan ieu, kaum Millerit manggihan bukti Alkitabiah anu kacida lobana pikeun ngadukung ramalan maranéhna, tuluy maranéhna teraskeun lampahna dumasar kana hiji prinsip anu engké diidentifikasi ku Sister White.

“‘Teu aya saurang ogé anu nyaho kana poé atawa jamna’ mangrupikeun alesan anu pangmindengna diajukeun ku jalma-jalma anu nampik iman kana kadatangan. Naskah Kitab Suci éta kieu: ‘Ngeunaan poé jeung jam éta teu aya saurang ogé anu nyaho, malaikat-malaikat di sawarga ogé henteu, iwal ti Rama Kami wungkul.’ Mateus 24:36. Panjelasan anu écés jeung sajalan ngeunaan ieu ayat geus dipasihkeun ku jalma-jalma anu ngarep-ngarep Gusti, sarta pamakéan anu salah kana éta ayat ku para lawanna ogé geus dipintonkeun kalayan écés. Kecap-kecap éta diucapkeun ku Kristus dina paguneman anu kacida pentingna sareng murid-murid-Na di Gunung Olivet sanggeus Anjeunna pikeun panungtungan kalina angkat ti

Bait Allah. Murid-murid naros kieu: ‘Naon anu bakal jadi tanda katangan-Manten sareng ahir dunya?’ Yesus masihan ka maranéhna tanda-tanda, sarta ngandika: ‘Lamun aranjeun ningali sakabéh ieu perkara, terangkeun yén éta geus caket, malah geus di hareupeun panto.’ Ayat 3, 33. Hiji ucapan Jurusalamet teu meunang dijadikeun pikeun ngancurkeun ucapan-Na anu séjén. Sanajan teu aya saurang ogé anu nyaho poé atawa jam katangan-Na, urang diajaran sarta diparéntahkeun supaya nyaho iraha éta geus caket. Leuwih ti éta, urang ogé diajar yén teu maliré kana pangéling-Na, sarta nampik atawa ngalalaworakeun pikeun nyaho iraha katangan-Na geus caket, bakal jadi sarua matak cilaka pikeun urang sakumaha halna pikeun jalma-jalma anu hirup dina jaman Nuh anu henteu nyaho iraha banjir téh bakal datang. Jeung misil dina pasal anu sarua, anu ngabédakeun antara hamba anu satia jeung anu henteu satia, sarta anu netelakeun hukuman pikeun jalma anu nyebut dina haténa, ‘Juragan abdi ngalambatkeun katanganana,’ nembongkeun dina cahaya kumaha Kristus bakal nganggap jeung ngabales jalma-jalma anu kapanggih ku Anjeunna keur jagjag, jeung ngajar ngeunaan katangan-Na, sarta jalma-jalma anu mungkir kana éta. ‘Ku sabab kitu, kudu jagjag,’ saur-Na. ‘Bagja eta hamba anu ku dununganana, waktu anjeunna datang, kapanggih keur ngalakonan kitu.’ Ayat 42, 46. ‘Lamun ku sabab kitu maneh teu jagjag, Kami bakal datang ka maneh kawas maling, sarta maneh moal nyaho dina jam sabaraha Kami bakal datang ka maneh.’ Wahyu 3:3.” The Great Controversy, 370.

Nalika ramalan Litch kacumponan, jalma-jalma “anu boga élmu jeung kalungguhan ngahiji jeung Miller, boh dina ngawawar boh dina nyebarkeun pamadegan-pamadeganna, sarta ti taun 1840 nepi ka 1844 éta pagawéan sumebar kalayan gancang.” Pekabaran Miller dipaparin kakawasaan nalika aturan-aturan tafsir kenabian anu dipaké ku anjeunna dipastikeun sah minangka aturan-aturan anu bener. Salaku tanggapan kana kacumponanna nubuatan waktu, lain ngan ukur aturan-aturan Miller anu dipastikeun, sarta loba anu tuluy ngagabung kana gerakan Millerite, tapi anu sarua pentingna sacara kenabian nya éta yén aturan poko tina aturan-aturan Miller anu geus dipastikeun. Kitu deui, kanyataan yén pamatok éta kahontal ku cara nerapkeun hiji nubuatan ngeunaan nu kadua tina tilu cilaka, anu ogé mangrupa tarompet kalima, kagenep, jeung katujuh.

Pangkuatan kana amanat Miller janten salah sahiji titinggal jalan anu pangpentingna dina gerakan reformasi Millerite. Ieu geus dilambangkeun ku baptisan Yesus. Ieu nandakeun yén prosés pangujian ahir pikeun umat perjangjian baheula (kaum Protestan) geus dimimitian. Ieu jadi puseur serangan Iblis ngalawan sakabéh gerakan jeung amanat Millerite.

“Unggal patalékan anu bisa dipicu ku Sétan dina pikiran pikeun ngabalukarkeun karaguan ngeunaan sajarah agung tina lalampahan umat Allah dina mangsa katukang bakal nyugemakeun kakawasaan satanisna sarta mangrupa hiji pikasieuneun ka Allah. Warta ngeunaan geuwat sumpingna Gusti ka dunya urang dina kakawasaan jeung kamulyaan anu agung téh nyaéta bebeneran, sarta dina taun 1840 loba sora diangkat dina ngumumkeunana.” Manuscript Releases, volume 9, 134.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, cilaka anu katilu sumping kana sajarah nubuat. Kajadian éta mastikeun aturan utama panapsiran nubuat anu dianut ku gerakan malaikat katilu anu dimimitian dina taun 1989. Kabeneran anu pangheulana dibukakeun ka utusan gerakan réformasi éta dibukakeun dina taun 1989, sarta éta lain genep ayat panungtung tina Daniel sabelas. Éta téh

kabeneran yén sakabéh gerakan réformasi silih sajarah hiji jeung nu séjén, sarta kudu di hijikeun garis demi garis pikeun ngaidéntifikasi ciri-ciri gerakan anu saratus opat puluh opat rébu, anu nyaéta gerakan malaikat katilu. Pidangan umum anu pangheulana kantos ku sim kuring dipasihkeun nyaéta dina hiji pasamoan kémah dina taun 1994, atawa meureun 1995. Pidangan éta lain ngeunaan genep ayat panungtung tina Daniel sabelas, tapi ngeunaan garis-garis réformasi anu silih sajarah hiji jeung nu séjén.

Waktu nubuat ngeunaan Islam dina sangsara katilu digenepan dina 11 Séptémber 2001, éta sajarah jeung 11 Agustus 1840. Dina taun 1840 hiji nubuat ngeunaan sangsara kahiji jeung kadua mastikeun pekabaran kaum Millerite, jeung dina 11 Séptémber 2001 hiji nubuat ngeunaan sangsara katilu mastikeun pekabaran Future for America. Pangakuan kana éta kanyataan mawa réa jalma asup kana éta gerakan, padahal saméméhna éta utamana ngan hiji jalma. Pekabaran éta gerakan jeung utusanna tuluy jadi sasaran serangan, sakumaha dina sajarah 1840 anu geus jadi puseur serangan satanis sapanjang dasawarsa-dasawarsa sanggeusna.

Jalma-jalma anu ngagabung kana gerakan Future for America narima aturan-aturan tafsir nubuat anu di himpun ku utusan dina sajarah éta. Salah sahiji aturan éta, sigana nu pangpentingna di antara éta aturan, nya éta sarta masih kénéh mangrupa panerapan rangkep tilu kana nubuat. Eta utusan parantos ngartos yén sawatara kayaktian nubuat digambarkeun dina tilu panggenepan anu tangtu. Ku sabab percaya yén sajarah Millerite diulang dina sajarah saratus opat puluh opat rébu, katingali yén 11 Agustus 1840 mangrupa tipe tina 11 Séptémber 2001, sarta yén garis-garis reformasi suci séjénna ogé miboga éta waymark anu sarua pisan.

Bukti ngeunaan pengulangan unggal garis reformasi suci dina garis malaikat katilu tuluy dibuka ku Singa ti kaum Yuda. Katémbong yén sakumaha sajarah Millerite ngalaksanakeun pasemon sapuluh parawan nepi ka unggal jéntréna, kitu ogé sajarah Future for America.

“Kuring mindeng dipapatahan kana misil sapuluh parawan, lima di antarana wijaksana, jeung lima bodo. Misil ieu geus jeung bakal kacumponan nepi ka unggal jéntréna, sabab ieu miboga panerapan husus pikeun mangsa ieu, sarta, saperti amanat malaikat katilu, geus kacumponan jeung bakal terus jadi bebeneran kiwari nepi ka panutupan jaman.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Tujuh guludug dina Wahyu sapuluh dipikawanoh pikeun ngaidéntifikasi yén pangalaman kaum Millerite ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, kitu deui sajarah ti 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang.

“Cahaya husus anu dipasihkeun ka Yohanes, anu dinyatakeun dina tujuh guludug, nya éta hiji papanggihan ngeunaan kajadian-kajadian anu bakal lumangsung dina kaayaan amanat malaikat kahiji jeung kadua...”

“Sabada tujuh guludug ieu ngaluarkeun sorana, parentah tuluy sumping ka Yohanes sakumaha ka Daniel ngeunaan kitab leutik éta: ‘Segelkeun hal-hal anu diucapkeun ku tujuh guludug éta.’ Ieu aya patalina jeung kajadian-kajadian nu bakal datang anu baris diungkabkeun nurutkeun runtuyanana.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 7, 971.

Kacangking yén Sadérék White sacara langsung nyarios yén gerakan malaikat katilu lumangsung sajarah jeung gerakan malaikat kahiji jeung kadua.

“Allah parantos maparin pesen-pesen Wahyu 14 tempatna dina runtuyan nubuat, sarta padamelanana moal eureun nepi ka panutupan sajarah bumi ieu. Pesen malaikat kahiji jeung kadua masih mangrupa bebeneran pikeun mangsa ieu, sarta kedah lumangsung sajarah jeung ieu nu nuturkeunana. Malaikat katilu ngembarkeun panggeuingna ku sora anu tarik. ‘Sanggeus ieu sagala,’ saur Yohanes, ‘kuring ningali malaikat séjén turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu agung, sarta bumi dicaangan ku kamulyaanana.’ Dina pencerahan ieu, cahaya tina katilu pesen éta dihiijikeun.” The 1888 Materials, 803, 804.

Gerakan malaikat kahiji jeung kadua lumangsung sajarah jeung gerakan malaikat katilu. Nubuat anu maparin kakuatan ka gerakan malaikat kahiji jeung kadua, dikuatkeun ku kasorangna hiji nubuat waktos ngeunaan cilaka kahiji jeung kadua, sarta pangkuatan kana gerakan malaikat katilu dikuatkeun ku kasorangna hiji nubuat ngeunaan cilaka katilu.

Sakumaha dina 11 Agustus 1840, nalika pesen Future for America dikukuhkeun, “jalma réa diyakinkeun kana benerna prinsip-prinsip panapsiran nubuat anu diadopsi” ku Future for America, sarta “dorongan anu endah dipaparinkeun ka gerakan advent.” “Jalma-jalma anu boga pangaweruh jeung kalungguhan ngahiji” jeung Future for America, “boh dina ngawawar boh dina medalkeun” pesen nubuat Future for America. Aturan husus Future for America anu kalayan écés ngukuhkeun 11 Séptémber 2001 minangka pangeusi nubuat nyaéta “a triple application of prophecy.”

Nalika urang narima pamadegan dasar ngeunaan Islam dina cilaka kahiji jeung cilaka kadua, sakumaha digambarkeun dina duanana bagan suci, dihiijikeun jeung kasaksian tinulis ti jalma-jalma anu ngajar éta amanat, urang ngakuan ciri-ciri nubuat anu tangtu patalina jeung cilaka kahiji, jeung cilaka kadua. Alkitab sababaraha kali ngajarkeun, dina rupa-rupa cara, yén bebeneran diteguhkeun ku kasaksian dua. Ciri-ciri nubuat tina cilaka kahiji, dihiijikeun jeung ciri-ciri nubuat tina cilaka kadua, netepkeun ciri-ciri nubuat tina cilaka katilu. Larapna Islam anu tilu rangkep téh kacida hususna dina ngaidéntifikasi datangna cilaka katilu dina 11 Séptémber 2001, nepi ka mustahil pikeun henteu ningali éta, sanajan kalolobaan jalma milih nutup panonna kana éta bukti.

Pangalarapan nubuat sacara rangkep tilu netepkeun kalayan pageuh yén cilaka anu katilu sumping dina tanggal 11 Séptémber 2001. Harita katémbong yén éta aturan geus patalina langsung jeung amanat malaikat anu kadua, anu dina mangsa kaum Millerit sarta ogé dina mangsa saratus opat puluh opat rébu téh mangrupa jaman nalika Roh Suci dicurahkeun. Duanana sajarah téh mangrupa panggenapan tina misil sapuluh parawan, sarta dina éta misil amanat Patingtrim Peuting téh tempat dibuktikeunana bédana antara nu wijaksana jeung nu bodo, sarta di dinya amanat malaikat anu kadua dipaparin kakawasaan.

“Deukeut kana ahir amanat malaikat anu kadua, sim kuring ningali hiji cahaya anu agung ti sawarga nyorot kana umat Allah. Sinar-sinar cahaya ieu katingalina caang lir panonpoé. Jeung sim kuring ngadangu sora para malaikat nyarita tarik, ‘Tenjo, Pangantén Jalu téh sumping; geura kaluarlah maranggihan Anjeunna!’”

“Ieu nya éta panginget dina tengah wengi, anu bakal méré kakawasaan ka amanat malaikat nu kadua. Malaikat-malaikat dikintun ti sawarga pikeun ngahudangkeun para suci anu keur katundung ku putus harepan sarta nyiapkeun maranéhna pikeun pagawean anu agung di hareupeun maranéhna. Jalma-jalma anu pangbakatna lain anu pangheulana narima ieu amanat. Malaikat-malaikat dikintun ka jalma-jalma anu handap asor tur satia, sarta ngadorong maranéhna supaya ngagedékeun panginget éta, ‘Tengetan, Panganten Lalaki téh sumping; kaluarlah maranéh pikeun mapag Anjeunna!’” Early Writings, 238.

Dina sajarah malaikat kahiji jeung kadua, curahan Roh Suci kajadian ku sabab Panyaur Tengah Peuting ngahiji jeung amanat malaikat kadua. Ieu diulang deui dina sajarah malaikat katilu.

“Malaikat-malaikat diutus pikeun nulungan malaikat anu kawasa ti sawarga, jeung kuring ngadangu sora-sora anu kaciri ngagema ka unggal tempat, Kaluar maranehna ti dinya, umat Kami, sangkan maraneh ulah milu kana dosa-dosana, jeung sangkan maraneh ulah narima tina balana; sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus émut kana kajahatan-kajahatanana. Amanat ieu kaciri minangka panambahan kana amanat katilu, sarta ngahiji jeung éta, sakumaha ceurik peuting satengah ngahiji jeung amanat malaikat kadua dina taun 1844. Kamulyaan Allah ngancik kana para wali anu sabar jeung ngantosan, sarta maranehna kalayan taya sieun maparin panggeuing panungtungan anu khidmat, ngémbarkeun ragnagna Babul, sarta nyaur umat Allah supaya kaluar ti dinya; sangkan maranehna luput tina hukumanana anu matak pikasieuneun.” Spiritual Gifts, jilid 1, 195.

Dina hubunganana jeung panerapan nubuat anu tilu rupa, amanat malaikat kadua ngawakilan panerapan nubuat anu tilu rupa, sabab amanat éta dina boh sajarah mana waé nyatakeun yén Babul geus ragrag dua kali.

Sarta malaikat anu séjén deui nuturkeun, saur-Na, Babul geus runtuh, geus runtuh, kota anu gedé éta, sabab manéhna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur murka tina jinahna. Wahyu 14:8.

Malaikat anu gagah perkasa dina Wahyu sapuluh turun kalayan digenepanana hiji nubuat ngeunaan cilaka anu kahiji jeung anu kadua dina tanggal 11 Agustus 1840, sarta ku kituna éta ngalambangkeun turunna malaikat anu gagah perkasa dina Wahyu pasal dalapan welas dina tanggal 11 Séptémber 2001. Malaikat éta, anu nyaangan bumi ku kamulyaan-Na, tuluy ngadamel hiji pangeusi.

Tuluy anjeunna ngagero kalayan sora anu tarik pisan, saurna, Babul anu agung geus rubuh, geus rubuh, sarta geus jadi padumukan setan-setan, sarta pangreureuhan unggal roh najis, sarta kurungan unggal manuk anu najis jeung matak geuleuheu. Wahyu 18:2.

Amanat malaikat kadua dina pasal opat welas, jeung malaikat anu gagah dina pasal dalapan welas, nandakeun yén Babul geus ragrag dua kali, sarta amanat éta nandakeun Babul dina poé-poé pamungkas. Eta nandakeun Babul dina poé-poé pamungkas, sabab dua kali Babul saméméhna ragrag dina mangsa Nimrod, jeung dina mangsa Nebukadnesar nepi ka Belsyazar, netepkeun ciri-ciri nubuat tina ragnagna awéwé lacur dina Wahyu tujuh welas anu dina tarangna katulis, “Babul Nu Agung.” Pikeun nandakeun eta ragnagna Babul dina poé-poé pamungkas diperlukeun

dua saksi tina dua ragragna Babul saméméhna, sabab amanat poé-poé pamungkas nyaéta, Babul geus ragrag, geus ragrag. Nalika malaikat anu gagah turun nalika gedong-gedong badag Kota New York diruntuhkeun ku hiji sentuhan Allah, ku pangandika-Na Anjeunna nandakeun aturan ngeunaan panerapan rangkep tilu tina nubuat. Panerapan rangkep tilu tina nubuat anu netepkeun 11 Séptémber 2001 minangka hiji pangeusian tina Firman nubuat Allah nyaéta panerapan rangkep tilu tina tilu cilaka.

Dina éta panggenepan, loba anu ngagabung kana gerakan Future for America, sarta maranéhna jadi yakin kana prinsip-prinsip tafsir nubuat anu geus dipaké ku Future for America. Tanggal 11 Agustus 1840 kajadian deui, sarta ku ayana pangulangan éta, anu ditegeskeun lain aturan utama Miller, nyaéta yén sapoé ngawakilan sataun dina nubuat Alkitab, sabab aturan utama Future for America nyaéta yén sajarah kaum Millerite ngeunaan amanat malaikat kahiji jeung kadua diulang deui dina sajarah gerakan malaikat katilu.

Katingalina geus atra ku dirina sorangan yén lamun taun 1840 jadi sasaran serangan husus ti paduka satanikna, sakumaha Sister White ngaidéntifikasi Sétan, mangka sajarah 11 Séptémber 2001 ogé bakal katarajang ku serangan anu sarupa. Ku kituna, urang manggihan rupa-rupa téori konspirasi anu nangtukeun peran kaum globalis, atawa kaum Yésuit, atawa CIA, atawa kulawarga Bush, atawa sawatara gabungan tina kakuatan-kakuatan éta. Téori-téori éta, sanajan ngandung sawatara unsur bebeneran, dirancang pikeun ngabantah gagasan yén éta téh mangrupa sentuhan ti Allah anu ngaruntuhkeun gedong-gedong gedé di Kota New York, ku kituna nandaan datangna cilaka anu katilu kana sajarah gerakan saratus opat puluh opat rébu.

“Ayeuna ayeuna datang béja yén kuring geus nyatakeun yén New York kudu disapu ku gelombang pasang anu maha gedé? Ieu henteu kungsi ku kuring diucapkeun. Nu ku kuring geus diucapkeun nyaéta, nalika kuring ningali gedong-gedong jangkung keur diwangun di dinya, lanté demi lanté, ‘Pamandangan anu pikasieuneun kumaha anu bakal kajadian nalika Gusti jumeneng pikeun ngageterkeun bumi kalayan pohara dahsyatna! Mangka kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal kacumponan.’ Sakabéh pasal ka dalapan welas tina Wahyu mangrupa pangéling-ngéling ngeunaan naon anu bakal tumiba ka bumi. Tapi kuring henteu boga caang husus ngeunaan naon anu bakal tumiba ka New York, iwal ti yén kuring nyaho yén dina hiji poé gedong-gedong gedé di dinya bakal diruntuhkeun ku puteran jeung ngabalikkeun ku kakawasaan Allah. Tina caang anu dipaparinkeun ka kuring, kuring nyaho yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji keuna tina kakawasaan-Na anu maha perkasa, sarta wangunan-wangunan anu masif ieu bakal rubuh. Kajadian-kajadian bakal lumangsung anu kasiueunanana teu bisa ku urang dibayangkeun.” Review and Herald, 5 Juli 1906.

Tiori konspirasi, boh nu teu ngandung bebeneran saréréa, boh nu ngan ngandung sabagian bebeneran, sakabéhna ngaruntuhkeun bebeneran yén éta téh kagiatan pangapingan Allah anu ku kersana ngabalukarkeun kajadian-kajadian dina tanggal éta. Rupa-rupa tiori konspirasi éta mangrupa serangan Iblis ti luar gerakan ngalawan bebeneran, tapi manéhna ogé digawé pikeun ngaruntuhkeun bebeneran ti jero gerakan. Salah sahiji serangan internal éta dumasar kana panolakan ka Roma minangka subjék dina kitab Yoél.

Urang bakal nganggapkeun éta pasulayan dina artikel salajengna.

Kecap PANGERAN anu sumping ka Yowel bin Petuel. Darengekeun ieu, he para kokolot, sarta sing parenten, sakumna pangeusi nagri. Naha ieu kungsi kajadian dina mangsa aranjeun, atawa dina mangsa karuhun aranjeun? Caritakeun ieu ka anak-anak aranjeun, sarta anak-anak aranjeun sina nyaritakeun ka anak-anakna, jeung anak-anakna ka turunan anu satuluyna. Anu kari ku palmerworm geus didahar ku belalang; anu kari ku belalang geus didahar ku cankerworm; jeung anu kari ku cankerworm geus didahar ku caterpillar. Hudang, he nu mabok, sarta ceurik; jeung melengis, sakumna nu nginum anggur, ku sabab anggur anyar; margi eta geus dipupus tina sungut aranjeun. Sabab hiji bangsa geus narajang ka tanah Kami, bangsa anu kuat tur teu kaitung lobana, huntuhuntuna saperti huntu singa, sarta anjeunna boga huntu geraham saperti singa anu gede. Yowel 1:1–6.